

UREDBA (EU) št. 261/2012 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 14. marca 2012

o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 glede pogodbenih razmerij v sektorju mleka in mlečnih izdelkov

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti prvega odstavka člena 42 in člena 43(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Cilj zaporednih reform skupne ureditve trga za mleko in mlečne izdelke, ki so zdaj zajete v Uredbi Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“) ⁽⁴⁾, je bil zagotoviti tržno usmerjenost, torej omogočiti, da cenovni signali vplivajo na odločitve kmetov o tem, kaj in koliko bodo proizvajali, da bi se izboljšal konkurenčni položaj sektorja mleka in mlečnih izdelkov in okrepila njegova vzdržnost v okviru globalizirane trgovine. S sprejetjem Uredbe Sveta (ES) št. 72/2009 z dne 19. januarja 2009 o spremembah skupne kmetijske politike s spremembo uredb (ES) št. 247/2006, (ES) št. 320/2006, (ES) št. 1405/2006, (ES) št. 1234/2007, (ES) št. 3/2008 in (ES) št. 479/2008 in razveljavitvi uredb (EGS) št. 1883/78, (EGS) št. 1254/89, (EGS) št. 2247/89, (EGS) št. 2055/93, (ES) št. 1868/94, (ES) št. 2596/97, (ES) št. 1182/2005 in (ES) št. 315/2007 ⁽⁵⁾ (reforma zdravstvenega pregleda iz let 2008–2009) je bilo zato sklenjeno, da se kvote postopoma povečajo, da se zagotovi nemotena postopna odprava sistema mlečnih kvot do leta 2015.

(2) V obdobju od 2007 do 2009 so se na trgih sektorja mleka in mlečnih izdelkov zgodili izjemni dogodki, ki

so nazadnje povzročili zlom cen v letih 2008–2009. Najprej so se zaradi izrednih vremenskih razmer v Oceaniji znatno zmanjšale zaloge, kar je povzročilo hitro in znatno povišanje cen. Čeprav so se svetovne zaloge začele obnavljati, cene pa vračati na običajnejše ravni, je finančna in gospodarska kriza, ki je sledila, negativno vplivala na proizvajalce mleka in mlečnih izdelkov v Uniji in poslabšala nestanovitnost cen. Zaradi višjih cen blaga so se znatno povišali stroški krme in drugih vhodnih stroškov, vključno z energijo. Povpraševanje v svetu in v Uniji, vključno s povpraševanjem po mleku in mlečnih izdelkih, se je posledično zmanjšalo v obdobju, ko je ostala proizvodnja v Uniji nespremenjena, kar je povzročilo padec cen v Uniji na nižjo varnostno raven. Ta izraziti padec cen mleka in mlečnih izdelkov se ni v celoti prenesel v nižje cene mleka in mlečnih izdelkov na ravni potrošnikov, kar je povzročilo povečanje bruto marže v panogah, ki so nižje v verigi, pri večini proizvodov v sektorju mleka in mlečnih izdelkov in v državah ter preprečilo, da bi se povpraševanje prilagodilo nizkim cenam blaga, s čimer se je povrnitev cen upočasnila, vpliv nizkih cen na proizvajalce mleka pa še povečal, kar je resno ogrozilo uspešno delovanje mnogih proizvajalcev mleka.

(3) V odziv na ta težki položaj na trgu mleka je bila oktobra 2009 ustanovljena strokovna skupina na visoki ravni za mleko (v nadaljnjem besedilu: skupina na visoki ravni) z namenom, da bi razpravljala o srednje- in dolgoročnih ureditvah za sektor mleka in mlečnih izdelkov, ki bi glede na prenehanje mlečnih kvot leta 2015 prispevale k stabilizaciji trga in prihodkov proizvajalcev mleka ter izboljšanju preglednosti v tem sektorju.

(4) Skupina na visoki ravni je pridobila ustne in pisne prispevke glavnih evropskih skupin zainteresiranih strani v dobavni verigi mleka in mlečnih izdelkov, ki predstavljajo kmete, predelovalce mleka, trgovce z mlekom in mlečnimi izdelki, prodajalce na drobno in potrošnike. Poleg tega so skupini na visoki ravni prispevke predložili tudi povabljeni akademski strokovnjaki, predstavniki tretjih držav, nacionalni organi za konkurenco in službe Komisije. Poleg tega je 26. marca 2010 potekala konferenca zainteresiranih strani za mleko in mlečne izdelke, ki je omogočila večjemu številu udeležencev v dobavni verigi, da predstavijo svoja stališča. Skupina na visoki ravni je poročilo predložila 15. junija 2010. Poročilo je vsebovalo analizo sedanjega stanja v sektorju mleka in mlečnih izdelkov ter vrsto priporočil, ki so se nanašala predvsem na pogodbeno razmerja, pogajalsko moč proizvajalcev, medstrokovne / medpanožne organizacije, preglednost (vključno z nadaljnjo pripravo evropskega mehanizma za spremljanje cen), tržne ukrepe in terminske pogodbe, standarde trženja in označevanje izvora ter inovacije in raziskave. Ta uredba kot prvi korak obravnava prva štiri vprašanja.

⁽¹⁾ UL C 218, 23.7.2011, str. 110.

⁽²⁾ UL C 192, 1.7.2011, str. 36.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 15. februarja 2012 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 28. februarja 2012.

⁽⁴⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 30, 31.1.2009, str. 1.

- (5) Skupina na visoki ravni je ugotovila, da se sektorja proizvodnje in predelave mleka in mlečnih izdelkov med državami članicami močno razlikujeta. Poleg tega obstajajo tudi velike razlike med nosilci dejavnosti in vrstami nosilcev dejavnosti v posameznih državah članicah. Vendar pa je koncentracija ponudbe velikokrat nizka, kar ima za posledico neuravnoteženost pogajalske moči v dobavni verigi med kmeti in mlekarnami. Ta neuravnoteženost lahko povzroči nepošteno trgovinske prakse; zlasti da kmetje lahko v trenutku oddaje ne vedo, kakšno ceno bodo dobili za svoje mleko, ker ceno pogosto mnogo pozneje določijo mlekarnе na podlagi pridobljene dodane vrednosti, ki je pogosto zunaj kmetovega nadzora.
- (6) Težava je torej pri prenosu cen vzdolž verige, zlasti kar zadeva odkupne cene kmetijskih proizvodov, katerih ravni ponavadi ne sledijo vse večjim stroškom proizvodnje. Po drugi strani pa se leta 2009 ponudba mleka ni takoj prilagodila manjšemu povpraševanju. V nekaterih večjih državah članicah proizvajalkah so se kmetje na nižje cene odzvali tako, da so proizvedli več kot prejšnje leto. Dodana vrednost v verigi mleka in mlečnih izdelkov se je vse bolj koncentrirala v panogah, ki so nižje v verigi, zlasti pri mlekarnah in prodajalcih na drobno, pri čemer cena za končnega potrošnika ne odraža cene, plačane proizvajalcem mleka. Vse akterje v verigi mleka in mlečnih izdelkov, vključno v sektorju distribucije, bi bilo treba spodbuditi k sodelovanju, da bi odpravili to neravnovesje.
- (7) V primeru mlekarn količina mleka, ki jim je oddana v sezoni, ni vedno dobro načrtovana. Celo v primeru mlekarskih zadrug (ki so v lasti kmetov in imajo v posesti predelovalne zmogljivosti ter predelajo 58 % surovega mleka v Uniji) se lahko zgodi, da se ponudba pomanjkljivo prilagodi povpraševanju: kmetje morajo namreč vse svoje mleko oddati svoji zadrugi, zadruga pa mora vse to mleko sprejeti.
- (8) Uporaba formalnih pisnih pogodb, sklenjenih pred oddajo, ki bi vsebovale osnovne elemente, ni razširjena. Vendar se s takimi pogodbami lahko pripomore k povečanju odgovornosti nosilcev dejavnosti v verigi mleka in mlečnih izdelkov in okrepi ozaveščenost o potrebi, da se bolje upošteva tržne signale, izboljša prenos cen, ponudbo prilagodi povpraševanju in pripomore, da se izogne nekaterim nepoštenim trgovinskim praksam.
- (9) Ker zakonodaja Unije v zvezi s takimi pogodbami ne obstaja, lahko države članice v okviru svojih sistemov pogodbenega prava določijo obvezno uporabo takih pogodb, če pri tem spoštujejo pravo Unije ter zlasti pravilno delovanje notranjega trga in skupno ureditev trga. Glede na to, da so razmere na področju pogodbenega prava v Uniji različne, bi morala biti zaradi subsidiarnosti odločitve o tem prepuščena državam članicam. Na določenem ozemlju bi morali za vse oddaje surovega mleka veljati enaki pogoji. Če zato država članica določi, da mora biti vsaka oddaja surovega mleka na njenem ozemlju, ki jo predelovalcu zagotovi kmet, zajeta v pisni pogodbi med strankama, bi morala ta obveznost veljati tudi za oddaje surovega mleka iz drugih držav članic, vendar ni nujno, da bi veljala za oddaje v druge države članice. V skladu z načelom subsidiarnosti bi bilo treba državam članicam prepustiti, da določijo, ali mora prvi kupec za sklenitev take pogodbe kmetu pripraviti pisno ponudbo.
- (10) Da bi zagotovili ustrezne minimalne standarde za take pogodbe ter da bi zagotovili dobro delovanje notranjega trga in skupne ureditve trga, bi bilo treba nekatere osnovne pogoje za uporabo takih pogodb določiti na ravni Unije. Vendar bi se bilo treba o vseh takih osnovnih pogojih svobodno pogajati. Kljub temu bi bilo treba državam članicam dovoliti, da določijo minimalno pogodbeno trajanje, ki se vključi v take pogodbe in/ali ponudbe, s čimer bi povečali stabilnost trga mleka in mlečnih izdelkov in okrepili tržišče za proizvajalce mleka v nekaterih državah članicah, kjer je precej razširjena uporaba izredno kratkotrajnih pogodb. Vendar bi bilo treba tako minimalno trajanje določiti le za pogodbe med prvimi kupci in proizvajalci mleka ali za ponudbe prvih kupcev proizvajalcem mleka. Poleg tega to ne bi smelo ovirati pravilnega delovanja notranjega trga, proizvajalci mleka pa bi morali imeti možnost odstopiti od takega minimalnega trajanja ali ga zavrnil. Med osnovnimi pogoji je pomembno, da je v pogodbi mogoče določiti ceno, ki se plača za oddajo, po izbiri pogodbenih strank kot fiksna cena ali spremenljiva cena, odvisno od opredeljenih dejavnikov, kot so količina ter kakovost ali sestava oddanega surovega mleka, pri čemer pa ne bi izključili možnosti kombinacije fiksne cene za določeno količino in cene po formuli za dodatno količino oddanega surovega mleka v posamezni pogodbi.
- (11) Mlekarske zadruge, ki imajo v svojih statutih ali na njih temelječih pravilih in odločitvah določbe s podobnimi učinki kot določbe o osnovnih pogojih za pogodbe iz te uredbe, bi bilo treba zaradi enostavnosti izvzeti iz zahteve, da se sklene pisna pogodba.
- (12) Da bi povečali učinkovitost sistema, ki temelji na pogodbah, kakor je določeno zgoraj, pri katerem vmesne strani zbira mleko od kmetov za oddajo predelovalcem, bi morale imeti države članice možnost, da bi navedeni sistem uporabljale tudi za navedene vmesne strani.

- (13) Člen 42 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) določa, da se pravila Unije o konkurenci uporabljajo za proizvodnjo kmetijskih proizvodov in trgovino z njimi le v obsegu, ki ga določita Evropski parlament in Svet v okviru člena 43(2) PDEU, ki določa vzpostavitev skupne ureditve kmetijskih trgov.
- (14) Da bi zagotovili uspešen razvoj proizvodnje in na ta način primerno življenjsko raven kmetov, ki proizvajajo mleko in mlečne izdelke, bi bilo treba okrepiti njihovo pogajalsko moč v odnosu do predelovalcev, kar vodi do pravičnejše razdelitve dodane vrednosti v dobavni verigi. Zato bi bilo treba za uresničitev teh ciljev skupne kmetijske politike sprejeti predpis v skladu s členom 42 in členom 43(2) PDEU, s katerim bi se organizacijam proizvajalcev, ki jih sestavljajo zgolj kmetje, ki proizvajajo mleko in mlečne izdelke, ali njihova združenja, omogočilo, da se skupno pogajajo z mlekarno o pogodbenih pogojih, vključno s ceno, za vso proizvodnjo svojih članov ali le njen del. Vendar bi morale biti upravičene do uporabe tega predpisa samo organizacije proizvajalcev, ki zaprosijo za priznanje iz člena 122 Uredbe (ES) št. 1234/2007 in ga pridobijo. Poleg tega se ta predpis ne bi smel uporabljati za priznane organizacije proizvajalcev, vključno z zadrugami, ki predelujejo vse surovo mleko svojih članov, ker ni ogrožena oddaja surovega mleka drugim predelovalcem. Določiti bi bilo treba tudi možnost, da se obstoječe organizacije proizvajalcev, priznane po nacionalnem pravu, dejansko priznajo po tej uredbi.
- (15) Da ne bi ogrozili učinkovitega delovanja zadrug in zaradi jasnosti, bi bilo treba posebej določiti, da ko iz članstva kmeta v zadrugi izhaja obveznost oddaje surovega mleka v zvezi z vso kmetovo proizvodnjo mleka ali njenim delom, za kar so pogoji določeni v statutu zadruge ali na njem temelječih pravilih in odločitvah, ti pogoji ne bi smeli biti predmet pogajanj prek organizacije proizvajalcev.
- (16) Da bi poleg tega ohranili učinkovito konkurenco na trgu mleka in mlečnih izdelkov, bi morale za to možnost veljati ustrezne omejitve, izražene z odstotnim deležem proizvodnje Unije in proizvodnje vsake države članice, zajete v taka pogajanja. Omejitev, izražena z odstotnim deležem nacionalne proizvodnje, bi se morala najprej uporabljati za količino surovega mleka, proizvedenega v državi članici proizvajalki ali v vsaki državi članici proizvajalki. Enaka omejitev, izražena z odstotnim deležem, bi se morala uporabljati tudi za količino surovega mleka, oddanega v vsako posamezno namembno državo članico.
- (17) Glede na pomen zaščitene oznake porekla in zaščitene geografske oznake predvsem za občutljive podeželske regije, in da bi zagotovili dodano vrednost in ohranili kakovost zlasti sirov, zaščitene z zaščiteno oznako porekla ali zaščiteno geografsko oznako, ter glede na prenehanje veljavnosti sistema mlečnih kvot, bi bilo treba državam članicam dovoliti uporabo pravil za uravnavanje ponudbe takih sirov, proizvedenih na opredeljenem geografskem območju. Ta pravila bi se morala nanašati na celotno proizvodnjo zadevnega sira, zahtevati pa bi jih morala medpanožna organizacija, organizacija proizvajalcev ali skupina, opredeljena v Uredbi Sveta (ES) št. 510/2006 z dne 20. marca 2006 o zaščiti geografskih oznak in oznak porekla za kmetijske proizvode in živila⁽¹⁾. Tako zahtevo bi morala podpirati velika večina proizvajalcev mleka, ki predstavljajo veliko večino količine mleka za proizvodnjo tega sira, v primeru medpanožnih organizacij in skupin pa veliko večino proizvajalcev sira, ki predstavljajo veliko večino proizvodnje tega sira. Poleg tega bi morali za ta pravila veljati strogi pogoji, predvsem da bi preprečili škodo za trgovino s proizvodi na drugih trgih ter zaščitili pravice manjšin. Države članice bi morale nemudoma objaviti sprejeta pravila ter o njih uradno obvestiti Komisijo, zagotoviti reden nadzor ter pravila v primeru nespoštovanja razveljaviti.
- (18) Na ravni Unije so bila v nekaterih sektorjih sprejeta pravila za medpanožne organizacije. Te organizacije imajo lahko koristno vlogo pri spodbujanju dialoga med akterji v dobavni verigi ter pospeševanju najboljše prakse in preglednosti trga. Taka pravila bi bilo treba uporabljati tudi v sektorju mleka in mlečnih izdelkov, skupaj s predpisi, ki bi pojasnili položaj takih organizacij v skladu s konkurenčnim pravom, pod pogojem, da dejavnosti teh organizacij ne izkrivljajo konkurence ali notranjega trga ali negativno vplivajo na dobro delovanje skupne ureditve kmetijskih trgov. Države članice bi morale vse ustrezne akterje spodbuditi k sodelovanju v medpanožnih organizacijah.
- (19) Komisija potrebuje pravočasne podatke o količinah oddanega surovega mleka, da bi lahko sledila dogajanju na trgu. Zato bi bilo treba zagotoviti, da prvi kupec take podatke redno sporoča državam članicam ter da država članica o njih uradno obvesti Komisijo.
- (20) Komisija tudi potrebuje uradna obvestila od držav članic v zvezi s pogodbenimi pogajanja, priznavanjem organizacij proizvajalcev in njihovih združenj in medpanožnih organizacij ter pogodbenimi odnosi v sektorju mleka in mlečnih izdelkov zaradi spremljanja in analize uporabe te

⁽¹⁾ UL L 93, 31.3.2006, str. 12.

uredbe, predvsem z namenom priprave poročil o razvoju trga mleka in mlečnih izdelkov, ki bi jih morala predložiti Evropskemu parlamentu in Svetu.

- (21) Ukrepi, določeni v tej uredbi, so upravičeni glede na trenutne gospodarske razmere na trgu mleka in mlečnih izdelkov ter strukturo dobavne verige. Zato bi jih bilo treba uporabljati v dovolj dolgem obdobju, da bi lahko dosegli njihov polni učinek. Vendar bi glede na njihovo daljnosežno naravo morali biti začasni in bi jih bilo treba pregledati z namenom, da bi ocenili njihovo delovanje in njihovo morebitno nadaljnjo uporabo. To bi bilo treba obravnavati v dveh poročilih Komisije o razvoju trga mleka in mlečnih izdelkov, ki obravnavata zlasti možne spodbude za kmete, da sklenejo sporazume o skupni proizvodnji, pri čemer se prvo poročilo predloži do 30. junija 2014 in drugo poročilo do 31. decembra 2018.
- (22) Gospodarstvo v nekaterih regijah z omejenimi možnostmi v Uniji je močno odvisno od proizvodnje mleka. Zaradi posebnosti teh regij je treba splošne politike bolje prilagoditi njihovim potrebam. Skupna kmetijska politika že vsebuje specifične ukrepe za te regije z omejenimi možnostmi. Dodatni ukrepi politike iz te uredbe lahko prispevajo h krepitvi položaja proizvajalcev mleka v takih regijah. Te učinke pa bi bilo treba oceniti v zgoraj navedenih poročilih, na podlagi katerih bi Komisija morala biti zmožna podati predloge Evropskemu parlamentu in Svetu, kadar je to potrebno.
- (23) Da se zagotovi jasna opredelitev ciljev in odgovornosti organizacij proizvajalcev in združenj organizacij proizvajalcev v sektorju mleka in mlečnih izdelkov, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi s pogoji za priznanje nadnacionalnih organizacij proizvajalcev in nadnacionalnih združenj organizacij proizvajalcev, s pravili o vzpostavitvi in pogojih za upravno pomoč za nadnacionalno sodelovanje in z izračunom količine surovega mleka, o kateri potekajo pogajanja organizacije proizvajalcev. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (24) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Izvedbena pooblastila v zvezi z uresničevanjem pogojev za priznanje organizacij proizvajalcev in njihovih združenj ter medpanožnih organizacij, z uradnimi obvestili teh organizacij o količini surovega mleka, zajeti v pogajanju, z uradnimi obvestili držav članic Komisiji o teh organizacijah ter s pravili za uravnavanje ponudbe sira, zaščitenege z zaščiteno označbo porekla ali zaščiteno geografsko označbo, s podrobnimi pravili za sporazume, sklepe in usklajena ravnanja v sektorju mleka in mlečnih izdelkov, z vsebino, obliko in časovnim razporedom obveznega prijavljanja v tem sektorju, z nekaterimi vidiki

pogodb o dobavi surovega mleka s strani kmetov ter z uradnim obvestilom Komisije o možnostih, za katere so se odločile države članice v tem pogledu, bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije ⁽¹⁾.

- (25) Glede na pooblastila Komisije na področju politike Unije o konkurenci in glede na posebno naravo teh aktov, bi morala Komisija odločati brez uporabe Uredbe (EU) št. 182/2011, ali so določeni sporazumi in usklajena ravnanja v sektorju mleka in mlečnih izdelkov neskladni s pravili Unije o konkurenci, ali se lahko organizacija proizvajalcev pogaja za več kot eno državo članico in ali bi bilo treba razveljaviti nekatera pravila držav članic o uravnavanju ponudbe sira z zaščiteno označbo porekla ali zaščiteno geografsko označbo.
- (26) Uredbo (ES) št. 1234/2007 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Spremembe Uredbe (ES) št. 1234/2007

Uredba (ES) št. 1234/2007 se spremeni:

1. v točki (a) prvega odstavka člena 122 se vstavi naslednja točka:

„(iiiia) mleka in mlečnih izdelkov;“;
2. v členu 123 se doda naslednji odstavek:

„4. Države članice lahko priznajo tudi medpanožne organizacije, ki:

 - (a) so uradno zaprosile za priznanje in jih sestavljajo predstavniki gospodarskih dejavnosti, povezanih s proizvodnjo surovega mleka in povezanih z najmanj eno od naslednjih stopenj v dobavni verigi: predelavo proizvodov iz sektorja mleka in mlečnih izdelkov ali trgovino z njimi, vključno z njihovo distribucijo;
 - (b) so ustanovljene na pobudo vseh ali nekaterih predstavnikov iz točke (a);

⁽¹⁾ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

(c) v eni ali več regijah Unije ob upoštevanju interesov članov teh medpanožnih organizacij in potrošnikov izvajajo eno ali več naslednjih dejavnosti:

- (i) izboljšanje znanja in preglednosti proizvodnje in trga, vključno z objavo statističnih podatkov o cenah, količinah in trajanju predhodno sklenjenih pogodb za dobavo surovega mleka ter z zagotavljanjem analiz o možnem prihodnjem razvoju trga na regionalni, nacionalni in mednarodni ravni;
- (ii) pomoč pri koordinaciji izboljšanja načina dajanja proizvodov iz sektorja mleka in mlečnih izdelkov na trg, zlasti z raziskavami in tržnimi analizami;
- (iii) pospeševanje porabe in zagotavljanje informacij o mleku in mlečnih izdelkih na notranjih in zunanjih trgih;
- (iv) raziskovanje potencialnih izvoznih trgov;
- (v) priprava standardnih oblik pogodb, usklajenih s pravili Unije, za prodajo surovega mleka kupcem in/ali dobavo predelanih proizvodov distributerjem in trgovcem na drobno, pri čemer se upošteva potreba po doseganju poštenih konkurenčnih pogojev in preprečevanju izkrivljanja trga;
- (vi) zagotavljanje informacij in izvajanje raziskav, potrebnih za prilagajanje proizvodnje v korist proizvodov, ki so glede na zahteve trga ter okus in pričakovanja potrošnikov ustrežnejši, zlasti glede kakovosti proizvodov in varstva okolja;
- (vii) ohranjanje in razvoj proizvodnega potenciala sektorja mleka in mlečnih izdelkov, med drugim s spodbujanjem inovacij in podpiranjem programov za uporabne raziskave in razvoj, da bi v celoti izkoristili potencial mleka in mlečnih izdelkov, predvsem zato, da se ustvarijo proizvodi z dodano vrednostjo, ki so privlačnejši za potrošnika;
- (viii) iskanje načinov za omejevanje uporabe sredstev za zdravje živali, izboljšanje upravljanja drugih vložkov ter povečanje varnosti hrane in izboljšanje zdravja živali;
- (ix) razvoj metod in instrumentov za izboljšanje kakovosti proizvodov na vseh stopnjah proizvodnje in trženja;
- (x) izkoriščanje potenciala ekološkega kmetovanja ter varstvo in spodbujanje takega kmetovanja, kakor tudi proizvodnja proizvodov z označbami porekla, oznakami kakovosti in geografskimi označbami; in

(xi) pospeševanje integrirane pridelave ali drugih okolju prijaznih načinov pridelave.“;

3. v poglavju II naslova II dela II se doda naslednji oddelek:

„O d d e l e k I I A

Pravila za organizacije proizvajalcev in medpanožne organizacije v sektorju mleka in mlečnih izdelkov

Člen 126a

Priznanje organizacij proizvajalcev in njihovih združenj v sektorju mleka in mlečnih izdelkov

1. Države članice priznajo kot organizacije proizvajalcev v sektorju mleka in mlečnih izdelkov vse pravne osebe ali jasno opredeljene dele pravnih oseb, ki zaprosijo za tako priznanje, pod pogojem, da:

- (a) izpolnjujejo zahteve iz točk (b) in (c) prvega odstavka člena 122;
- (b) imajo na območju, kjer delujejo, minimalno število članov in/ali minimalni obseg tržne proizvodnje, ki jo določi zadevna država članica;
- (c) obstajajo zadostna dokazila, da lahko ustrezno opravljajo svoje dejavnosti, tako z vidika trajanja kot glede učinkovitosti in koncentracije ponudbe;
- (d) imajo statut, ki je skladen s točkami (a), (b) in (c) tega odstavka.

2. Države članice lahko na prošnjo priznajo združenje priznanih organizacij proizvajalcev v sektorju mleka in mlečnih izdelkov, če zadevna država članica meni, da je združenje sposobno učinkovito opravljati vsakršne dejavnosti priznane organizacije proizvajalcev in da to združenje izpolnjuje pogoje iz odstavka 1.

3. Države članice se lahko odločijo, da se organizacije proizvajalcev, ki so bile priznane pred 2. aprilom 2012 na podlagi nacionalne zakonodaje in ki izpolnjujejo pogoje iz odstavka 1 tega člena, štejejo, da so priznane kot organizacije proizvajalcev v skladu s točko (iiia) točke (a) prvega odstavka člena 122.

Organizacije proizvajalcev, ki so bile priznane pred 2. aprilom 2012 na podlagi nacionalne zakonodaje in ki ne izpolnjujejo pogojev iz odstavka 1 tega člena, lahko še naprej izvajajo svoje dejavnosti v skladu z nacionalno zakonodajo do 3. oktobra 2012.

4. Države članice:

- (a) se v štirih mesecih po vložitvi prošnje s priloženimi vsemi ustreznimi podpornimi dokazili odločijo, ali bodo priznale organizacijo proizvajalcev; ta prošnja se vложи v državi članici, kjer ima organizacija svojo pisarno;

- (b) v presledkih, ki jih določijo same, opravljajo nadzor, da zagotovijo, da priznane organizacije proizvajalcev in združenja organizacij proizvajalcev spoštujejo določbe tega poglavja;
- (c) v primeru nespoštovanja ali nepravilnosti pri izvajanju ukrepov iz tega poglavja naložijo tem organizacijam in združenjem veljavne kazni, ki so jih določile, ter po potrebi odločijo, ali je potrebno preklicati njihovo priznanje;
- (d) Komisijo enkrat na leto, vendar najpozneje do 31. marca, obvestijo o vsaki odločitvi za priznanje, zavrnitev ali preklic priznanja, sprejeti v predhodnem koledarskem letu.

Člen 126b

Priznanje medpanožnih organizacij v sektorju mleka in mlečnih izdelkov

1. Države članice lahko priznajo medpanožne organizacije v sektorju mleka in mlečnih izdelkov, pod pogojem, da take organizacije:

- (a) izpolnjujejo zahteve iz člena 123(4);
- (b) svoje dejavnosti izvajajo v eni ali več regijah na zadevnem ozemlju;
- (c) predstavljajo pomemben delež gospodarskih dejavnosti iz člena 123(4)(a);
- (d) same ne proizvajajo, predelujejo ali tržijo proizvodov v sektorju mleka in mlečnih izdelkov.

2. Države članice lahko odločijo, da se medpanožne organizacije, ki so bile priznane pred 2. aprilom 2012 na podlagi nacionalne zakonodaje in ki izpolnjujejo pogoje iz odstavka 1, štejejo, da so priznane kot medpanožne organizacije v skladu s členom 123(4).

3. Kadar države članice uporabijo možnost za priznanje medpanožne organizacije v skladu z odstavkom 1 in/ali 2:

- (a) se v štirih mesecih po vložitvi prošnje s priloženimi vsemi ustreznimi podpornimi dokazili odločijo, ali bodo priznale medpanožno organizacijo; ta vloga se vloži v državah članicah, kjer ima organizacija svojo pisarno;
- (b) v presledkih, ki jih določijo same, opravljajo nadzor, da zagotovijo, da medpanožne organizacije spoštujejo pogoje, vezane na njihovo priznanje;
- (c) v primeru nespoštovanja ali nepravilnosti pri izvajanju ukrepov iz te uredbe naložijo tem organizacijam veljavne kazni, ki so jih določile, ter po potrebi odločijo, ali je treba preklicati njihovo priznanje;

(d) prekličejo priznanje, če:

- (i) zahteve in pogoji za priznanje, določeni v tem členu, niso več izpolnjeni;
- (ii) medpanožna organizacija sodeluje pri kakršnem koli sporazumu, sklepu in usklajenem ravnanju iz člena 177a(4), brez poseganja v kakršne koli druge kazni, ki jih je treba naložiti v skladu z nacionalno zakonodajo;
- (iii) medpanožna organizacija ne izpolnjuje obveznosti o uradnih obvestilih iz člena 177a(2);

(e) Komisijo enkrat na leto, vendar najpozneje 31. marca, obvestijo o vsaki odločitvi za priznanje, zavrnitev ali preklic priznanja, sprejeti v predhodnem koledarskem letu.

Člen 126c

Pogodbena pogajanja v sektorju mleka in mlečnih izdelkov

1. Organizacija proizvajalcev v sektorju mleka in mlečnih izdelkov, ki je priznana v skladu s členom 122, se lahko pogaja v imenu kmetov, ki so njeni člani, v zvezi z delom ali njihovo celotno skupno proizvodnjo o pogodbah za surovo mleko, ki ga kmet odda predelovalcu surovega mleka ali zbiralcu v smislu drugega pododstavka člena 185f(1).

2. Organizacija proizvajalcev se lahko pogaja:

- (a) ne glede na to, ali so kmetje nanjo prenesli lastništvo nad surovim mlekom ali ne;
- (b) ne glede na to, ali je dogovorjena cena enaka, kar zadeva skupno proizvodnjo nekaterih ali vseh kmetov, ki so njeni člani, ali ne;
- (c) pod pogojem, da za to posamezno organizacijo proizvajalcev:

- (i) količina surovega mleka, o kateri se tako pogaja, ne presega 3,5 % celotne proizvodnje Unije; in
- (ii) količina surovega mleka, o kateri se tako pogaja, ki je proizvedena v kateri koli posamezni državi članici, ne presega 33 % celotne nacionalne proizvodnje te države članice; ter
- (iii) količina surovega mleka, o kateri se tako pogaja, ki je oddana v kateri koli posamezni državi članici, ne presega 33 % celotne nacionalne proizvodnje te države članice;

(d) če zadevni kmetje niso člani nobene druge organizacije proizvajalcev, ki se tudi pogaja o takih pogodbah v njihovem imenu; vendar lahko države članice v ustrezno utemeljenih primerih odstopijo od tega pogoja, če imajo kmetje dva ločena proizvodna obrata, ki se nahajata na različnih geografskih območjih;

(e) pod pogojem, da za surovo mleko ne velja obveznost oddaje, ki izhaja iz članstva kmeta v zadrugi, v skladu s pogoji, določenimi v statutu te zadruge ali na njem temeljčih pravilih in odločitvah; in

(f) pod pogojem, da organizacija proizvajalcev pristojne organe države članice ali držav članic, v katerih deluje, uradno obvesti o količini surovega mleka, o kateri se tako pogaja.

3. Ne glede na pogoje, določene v točkah (ii) in (iii) točke (c) odstavka 2, se lahko organizacija proizvajalcev pogaja, v skladu z odstavkom 1, pod pogojem, da, glede na to organizacijo proizvajalcev, količina surovega mleka, o kateri se pogaja, ki se proizvede v ali se odda v državi članici, v kateri znaša celotna letna proizvodnja surovega mleka manj kot 500 000 ton, ne presega 45 % celotne nacionalne proizvodnje te države članice.

4. Za namene tega člena sklici na organizacije proizvajalcev vključujejo tudi združenja takih organizacij proizvajalcev.

5. Komisija za namene uporabe točke (c) odstavka 2 in odstavka 3 na način, ki se ji zdi ustrezen, objavi količine proizvodnje surovega mleka v Uniji in državah članicah, pri čemer uporabi najnovejše razpoložljive podatke.

6. Z odstopanjem od točke (c) odstavka 2 in odstavka 3, tudi če tam določeni pragi niso bili preseženi, se lahko organ za konkurenco iz drugega pododstavka tega odstavka v posameznem primeru odloči, da mora organizacija proizvajalcev bodisi ponoviti posamezna pogajanja bodisi jih sploh ne dovoli, če meni, da je to potrebno, da se prepreči izključevanje konkurence ali resna škoda za mala in srednja podjetja, ki na ozemlju, za katerega je navedeni organ pristojen, predelujejo mleko.

V primeru pogajanj, ki obsegajo več kot eno državo članico, Komisija brez uporabe postopka iz člena 195(2) ali člena 196b(2) sprejme odločitev iz prvega pododstavka. V drugih primerih navedeno odločitev sprejme nacionalni organ za konkurenco iz države članice, na katero se nanašajo pogajanja.

Odločitve iz tega odstavka se ne uporabljajo pred datumom uradnega obvestila zadevnim podjetjem.

7. Za namene tega člena:

(a) „nacionalni organ za konkurenco“ pomeni organ iz člena 5 Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 101 in 102 Pogodbe (*);

(b) „malo in srednje podjetje“ pomeni mikro-, malo ali srednje veliko podjetje v smislu Priporočila Komisije

2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro-, malih in srednje velikih podjetij (**).

8. Države članice, v katerih potekajo pogajanja v skladu s tem členom, Komisijo uradno obvestijo o uporabi točke (f) odstavka 2 in odstavka 6.

Člen 126d

Uravnavanje ponudbe sira z zaščiteno označbo porekla ali zaščiteno geografsko označbo

1. Države članice lahko na prošnjo organizacije proizvajalcev, priznane v skladu s točko (a) prvega odstavka člena 122, medpanožne organizacije, priznane v skladu s členom 123(4), ali skupine gospodarskih subjektov iz člena 5(1) Uredbe (ES) št. 510/2006 za omejeno časovno obdobje določijo zavezujoča pravila za uravnavanje ponudbe sira, zaščenega z zaščiteno označbo porekla ali z zaščiteno geografsko označbo iz člena 2(1)(a) in (b) Uredbe (ES) št. 510/2006.

2. Pravila iz odstavka 1 izpolnjujejo pogoje, določene v odstavku 4, in upoštevajo obstoječi predhodni sporazum med strankami na geografskem območju iz člena 4(2)(c) Uredbe (ES) št. 510/2006. Takšen sporazum skleneta vsaj dve tretjini proizvajalcev mleka ali njihovih predstavnikov, ki predstavljajo vsaj dve tretjini surovega mleka, uporabljenega za proizvodnjo sira iz odstavka 1, in po potrebi vsaj dve tretjini proizvajalcev tega sira, ki predstavljajo vsaj dve tretjini proizvodnje tega sira na geografskem območju iz člena 4(2)(c) Uredbe (ES) št. 510/2006.

3. Za namene odstavka 1 je za sir, zaščen z zaščiteno geografsko označbo, geografsko območje porekla surovega mleka, določenega v specifikaciji proizvoda za sir, enako kot geografsko območje iz člena 4(2)(c) Uredbe (ES) št. 510/2006 v zvezi s tem sirom.

4. Pravila iz odstavka 1:

(a) pokrivajo le uravnavanje ponudbe zadevnega proizvoda ter prilagajajo ponudbo tega sira glede na povpraševanje po njem;

(b) lahko učinkujejo le na zadevni proizvod;

(c) so lahko obvezujoča za največ tri leta in se po tem obdobju obnovijo na novo prošnjo iz odstavka 1;

(d) ne škodujejo trgovini s proizvodi, na katere se nanašajo pravila iz odstavka 1;

(e) se ne nanašajo na kakršen koli posel po prvem trženju zadevnega sira;

- (f) ne omogočajo določanja cen, vključno z okvirnimi ali priporočljivimi cenami;
- (g) ne povzročajo nerazpoložljivosti čezmernega deleža zadevnega proizvoda, ki bi bil sicer na voljo;
- (h) ne povzročajo diskriminacije, ovirajo dostopa novih udeležencev do trga ali škodujejo malim proizvajalcem;
- (i) prispevajo k ohranjanju kakovosti in/ali razvoju zadevnega proizvoda;
- (j) ne posegajo v člen 126c.

5. Pravila iz odstavka 1 se objavijo v uradni publikaciji zadevne države članice.

6. Države članice opravljajo nadzor, da zagotovijo izpolnjevanje pogojev iz odstavka 4, ter, kjer pristojni nacionalni organi ugotovijo neizpolnjevanje takih pogojev, razveljavijo pravila iz odstavka 1.

7. Države članice nemudoma uradno obvestijo Komisijo o pravilih iz odstavka 1, ki so jih sprejele. Komisija države članice obvesti o uradnih obvestilih o takih pravilih.

8. Komisija lahko kadar koli sprejme izvedbene akte, s katerimi se zahteva, da država članica razveljavi pravila, ki jih je ta država članica določila v skladu z odstavkom 1, če Komisija ugotovi, da ta pravila niso v skladu s pogoji iz odstavka 4, da preprečujejo ali izkrivljajo konkurenco na precejšnjem delu notranjega trga ali da ogrožajo svobodno trgovino ali da je ogroženo doseganje ciljev iz člena 39 PDEU. Ti izvedbeni akti se sprejmejo brez uporabe postopka iz člena 195(2) ali 196b(2).

Člen 126e

Pooblastila Komisije glede organizacij proizvajalcev in medpanožnih organizacij v sektorju mleka in mlečnih izdelkov

1. Za jasno opredelitev ciljev in odgovornosti organizacij proizvajalcev in združenj organizacij proizvajalcev v sektorju mleka in mlečnih izdelkov, kar prispeva k učinkovitosti njihovega delovanja brez nalaganja nepotrebnih obremenitev, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 196a, ki določajo:

- (a) pogoje za priznavanje nadnacionalnih organizacij proizvajalcev in nadnacionalnih združenj organizacij proizvajalcev;
- (b) pravila o vzpostavitvi in pogojih upravne pomoči, ki jo nudijo ustrezni pristojni organi v primeru nadnacionalnega sodelovanja;

- (c) dodatna pravila za izračun količine surovega mleka, o kateri potekajo pogajanja iz člena 126c(2)(c) in člena 126c(3).

2. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi podrobna pravila, potrebna za:

- (a) izvajanje pogojev za priznavanje organizacij proizvajalcev, njihovih združenj ter medpanožnih organizacij, določenih v členih 126a in 126b;
- (b) uradno obvestilo iz člena 126c(2)(f);
- (c) uradna obvestila držav članic Komisiji v skladu s členoma 126a(4)(d) in 126b(3)(e) ter členoma 126c(8) in 126d(7);
- (d) postopke v zvezi z upravno pomočjo v primeru nadnacionalnega sodelovanja.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 196b(2).

- (*) UL L 1, 4.1.2003, str. 1. Opomba: naslov Uredbe (ES) št. 1/2003 je bil prilagojen z namenom, da se upošteva preštevilenje členov Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, v skladu s členom 5 Lizbonske pogodbe; v izvirniku je bilo sklicevanje na člena 81 in 82 Pogodbe.
- (**) UL L 124, 20.5.2003, str. 36.“;

- 4. v členu 175 se besede „ob upoštevanju členov 176 do 177 te uredbe“ nadomestijo z besedami „ob upoštevanju členov 176 do 177a te uredbe“;

5. vstavi se naslednji člen:

„Člen 177a

Sporazumi, sklepi in usklajena ravnanja v sektorju mleka in mlečnih izdelkov

1. Člen 101(1) PDEU se ne uporablja za sporazume, sklepe in usklajena ravnanja priznanih medpanožnih organizacij za namene izvajanja dejavnosti iz člena 123(4)(c) te uredbe.

2. Odstavek 1 se uporablja le, če:

- (a) je bila Komisija uradno obveščena o sporazumih, sklepih in usklajenih ravnanjih; in
- (b) Komisija brez uporabe postopka iz člena 195(2) ali 196b(2) v treh mesecih po prejemu vseh zahtevanih podatkov ne ugotovi, da so ti sporazumi, sklepi ali usklajena ravnanja neskladni s pravili Unije.

3. Sporazumi, sklepi in usklajena ravnanja ne smejo začeti učinkovati, preden poteče obdobje iz točke (b) odstavka 2.

4. Sporazumi, sklepi in usklajena ravnanja se v vsakem primeru razglasijo za neskladne s pravili Unije, če:

(a) lahko povzročijo kakršno koli delitev trgov znotraj Unije;

(b) lahko vplivajo na pravilno delovanje ureditve trga;

(c) lahko povzročijo izkrivljanje konkurence in niso bistveni za doseganje ciljev skupne kmetijske politike v skladu z dejavnostjo medpanožnih organizacij;

(d) povzročajo določanje cen;

(e) lahko ustvarijo diskriminacijo ali preprečijo konkurenco za precejšen delež zadevnih proizvodov.

5. Če Komisija po izteku obdobja iz točke (b) odstavka 2 ugotovi, da pogoji za uporabo odstavka 1 niso izpolnjeni, brez uporabe postopka iz člena 195(2) ali 196b(2) sprejme odločitev, s katero razglasi, da se za zadevni sporazum, sklep ali usklajeno ravnanje uporablja člen 101(1) PDEU.

Navedena odločitev Komisije se ne uporablja pred datumom uradnega obvestila o tej odločitvi zadevni medpanožni organizaciji, razen če ni medpanožna organizacija navedla napačnih podatkov ali zlorabila možnosti izjem iz odstavka 1 tega člena.

6. Uradno obvestilo za prvo leto velja v primeru večletnih sporazumov tudi za nadaljnja leta sporazuma. Vendar lahko Komisija na lastno pobudo ali na zahtevo druge države članice kadar koli izda ugotovitev o neskladnosti.

7. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi ukrepe, potrebne za enotno uporabo tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 196b(2).“;

6. člen 184 se spremeni:

(a) točka 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. pred 31. decembrom 2010 in 31. decembrom 2012 Evropskemu parlamentu in Svetu v zvezi z razvojem razmer na trgu in posledičnimi pogoji za nemoteno postopno odpravljanje sistema mlečnih kvot, po potrebi skupaj z ustreznimi predlogi;“;

(b) doda se naslednja točka:

„9. do 30. junija 2014 in do 31. decembra 2018 Evropskemu parlamentu in Svetu v zvezi z razvojem razmer na trgu v sektorju mleka in mlečnih izdelkov ter zlasti o izvajanju točke (iiia) točke (a) prvega odstavka člena 122, člena 123(4) ter členov 126c, 126d, 177a, 185e in 185f, pri čemer se zlasti ocenijo učinki na proizvajalce mleka in proizvodnjo mleka v regijah z omejenimi možnostmi v povezavi

s splošnim ciljem ohranjanja proizvodnje v takih regijah, in zajamejo možne spodbude za kmete, da sklenejo sporazume o skupni proizvodnji, skupaj z vsemi ustreznimi predlogi.“;

7. vstavita se naslednja člena:

„Člen 185e

Obvezno prijavljanje v sektorju mleka in mlečnih izdelkov

Prvi kupci surovega mleka od 1. aprila 2015 pristojnemu nacionalnemu organu prijavijo količine surovega mleka, ki so jim bile oddane vsak mesec.

Za namene tega člena in člena 185f „prvi kupec“ pomeni podjetje ali skupino, ki od proizvajalcev kupuje mleko, z namenom da ga:

(a) zbira, pakira, skladišči, hladi ali predela, vključno na podlagi pogodbe;

(b) proda enemu ali več podjetjem, ki obdelujejo ali prede-lujejo mleko ali druge mlečne izdelke.

Države članice Komisijo uradno obvestijo o količini surovega mleka iz prvega pododstavka.

Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi pravila o vsebini, obliki in časovnem razporedu takih prijav in ukrepov glede uradnih obvestil držav članic v skladu s tem členom. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 196b(2).

Člen 185f

Pogodbena razmerja v sektorju mleka in mlečnih izdelkov

1. Če država članica sklene, da mora biti vsaka oddaja surovega mleka na njenem ozemlju, ki jo kmet zagotovi predelovalcu surovega mleka, zajeta v pisni pogodbi, sklenjeni med strankama, in/ali sklene, da morajo prvi kupci pripraviti pisno ponudbo za sklenitev pogodbe o dobavi surovega mleka, ki jo zagotovi kmet, taka pogodba in/ali taka ponudba za sklenitev pogodbe izpolnjuje pogoje iz odstavka 2.

Kadar država članica določi, da morajo biti oddaje surovega mleka, ki jih kmet zagotovi predelovalcu surovega mleka, zajete v pisni pogodbi med strankama, določi tudi, katero stopnjo ali stopnje oddaje zajema taka pogodba, če oddaja surovega mleka poteka prek enega ali več zbiralcev. Za namene tega člena „zbiralec“ pomeni podjetje, ki prevažata surovo mleko od kmeta ali drugega zbiralca do predelovalca surovega mleka ali drugega zbiralca, pri čemer se lastništvo nad surovim mlekom vsakič prenese.

2. Pogodba in/ali ponudba za sklenitev pogodbe:

- (a) se pripravi pred oddajo;
- (b) se pripravi v pisni obliki in
- (c) vključuje zlasti naslednje elemente:
 - (i) ceno, ki se plača za oddajo in je:
 - nespremenljiva in določena v pogodbi in/ali
 - izračunana s kombiniranjem različnih dejavnikov, določenih v pogodbi, ki lahko vključujejo tržne kazalnike, ki odražajo spremembe tržnih razmer, oddane količine in kakovost ali sestavo oddanega surovega mleka;
 - (ii) količino surovega mleka, ki se lahko odda in/ali se mora oddati, in čas takih oddaj;
 - (iii) trajanje pogodbe, ki je lahko bodisi določenega bodisi nedoločenega trajanja, z določbami o odpovedi;
 - (iv) podrobnosti o plačilnih rokih in postopkih;
 - (v) načine zbiranja ali oddaje surovega mleka; in
 - (vi) pravila, ki se uporabijo v primeru višje sile.

3. Z odstopanjem od odstavka 1 se pogodba in/ali ponudba za sklenitev pogodbe ne zahteva, kadar kmet odda surovo mleko zadrugi, katere član je ta kmet, če so v statutu te zadruge ali na njem temelječih pravilih in odločitvah vsebovane določbe s podobnimi učinki, kot jih imajo določbe iz točk (a), (b) in (c) odstavka 2.

4. Stranke se prosto pogajajo o vseh elementih pogodb za oddajo surovega mleka, ki jih sklenejo kmetje, zbiralci ali predelovalci surovega mleka, vključno z elementi iz odstavka 2(c).

Ne glede na prvi pododstavek:

- (i) kadar država članica določi, da so pisne pogodbe za oddajo surovega mleka obvezne v skladu z odstavkom 1 tega člena, lahko določi minimalno trajanje, ki se uporablja samo za pisne pogodbe med kmetom in prvim kupcem surovega mleka. Tako minimalno trajanje znaša vsaj šest mesecev in ne škoduje pravilnemu delovanju notranjega trga; in/ali
- (ii) kadar država članica sklene, da mora prvi kupec surovega mleka pripraviti pisno ponudbo pogodbe za kmeta v skladu z odstavkom 1, lahko določi, da mora ponudba vsebovati minimalno trajanje pogodbe, ki je določeno v nacionalni zakonodaji za ta namen. Tako minimalno trajanje znaša vsaj šest mesecev in ne škoduje pravilnemu delovanju notranjega trga.

Drugi pododstavek ne posega v pravico kmeta, da zavrne tako minimalno trajanje, pod pogojem, da to stori pisno. V tem primeru se stranke svobodno pogajajo o vseh elementih pogodbe, tudi o elementih iz odstavka 2(c).

5. Države članice, ki uporabljajo možnosti iz tega člena, o načinu njihove uporabe uradno obvestijo Komisijo.

6. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi ukrepe, potrebne za enotno uporabo točk (a) in (b) odstavka 2 in odstavka 3 tega člena, in ukrepe za uradna obvestila držav članic v skladu s tem členom. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 196b(2).“;

8. v poglavju I dela VII se dodata naslednja člena:

„Člen 196a

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 126e(1) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 2. aprila 2012. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet ne nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece prek koncem vsakega obdobja.

3. Pooblastilo iz člena 126e(1) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu pooblastila preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istčasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 126e(1), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 196b

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ki se imenuje Odbor za skupno ureditev kmetijskih trgov. Ta odbor je odbor v

smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (*).

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

(*) UL L 55, 28.2.2011, str. 13.“;

9. v členu 204 se doda naslednji odstavek:

„7. Glede sektorja mleka in mlečnih izdelkov se točka (iiia) točke (a) prvega odstavka člena 122, člen 123(4) in

členi 126a, 126b, 126e in 177a uporabljajo od 2. aprila 2012 do 30. junija 2020, členi 126c, 126d, 185e in 185f pa se uporabljajo od 3. oktobra 2012 do 30. junija 2020.“

Člen 2

Začetek veljavnosti

1. Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

2. Uporablja se od 2. aprila 2012.

Členi 126c, 126d, 185e in 185f Uredbe (ES) št. 1234/2007, kakor so vstavljeni s to uredbo, pa se uporabljajo od 3. oktobra 2012.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 14. marca 2012

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
N. WAMMEN